

TW-Nytt

«Conservare - Illuminare - Inspirare»
«Bevare - Belyse - Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER
FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

GOD JUL!

JULENUMMER
NR. 4 - 2001

Liste over embedsmenn i perioden 2001 - 2003:

Storrepresentant

Bjørn Grødtlien

Eks. Overmestere

Erik A. Evjen, Kåre Granli, Arne Oddevald, Kjell Weum Eriksen, Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt

Valgte embedsmenn 1999 - 2001:

Overmester	Erling Nordsjø
Undermester	Dag Thorkildsen
Sekretær	Bjørn-Eirik Kirkeberg
Skattmester	Simen Levinsky
Kasserer	Arne Johannes Aune

Utnevnte embedsmenn 1999 - 2001:

Ceremonimester	<i>Ikke utnevnt</i>
Kapellan	Erling Berg
Inspektør	Sjur M. Nielsen
Inspektørassistent	Magnar Naas
Indre vakt	Arvid Heier Larssen
Ytre vakt	Thomas Teichmann
Arkivar	Rolf Janssen
Musikkansvarlig	Ragnar Nybro
OM Høyre assistent	Knut Alme
OM Venstre assistent	Kjell Arne Bjerkland
UM Høyre assistent	Eivind Rolfsen
UM Venstre assistent	Per Magne Fagerlid
CM Høyre assistent	Kjell Myhre
CM Venstre assistent	Jan-Arild Becher
Fører	Finn Grødtlien
Varafører	Bjørn Jahr

*TW-Nytt redaksjonen
takker for denne gang*

*og benytter samtidig anledningen til å ønske alle Brødrene og deres
familier en Riktig God Jul og et Godt Nytt År!*

Av innholdet:

- Side 4** **En tid for familie og tradisjon...**
Leder av Br. Eks OM Knut Borgen
- Side 5** **Overmester har ordet...**
Av Br. OM Erling Nordsjø
- Side 6** **Verdifyrking i Minsk...**
Av Br. Bjørn-Eirik Kirkeberg
- Side 9** **Om å ha omtanke for andre...**
Av Br. Eks OM Knut Borgen
- Side 10** **Del et dikt...**
Av Br. Karl-Erik Bastiansen
- Side 11** **«Gamlekaras kveld...»**
Av Br. Eks OM Arnfin Evjen
- Side 12** **Portrett:**
Eks DSS Jan Erik Johansen
Fra Fridtjof Nansen Nytt
- Side 15** **En liten påminnelse om at Julen er rett rundt hjørnet!**
Av Br. Eks OM Knut Borgen
- Side 17** **De internationella Odd Fellow dagerna 2001**
Av Br. Fridtjov Huseby
- Side 21** **Juletradisjoner i Tyskland – erindringer fra min ungdomstid...**
Av Br. Thomas Teichmann

I redaksjonen:

Redaktør: Knut Borgen
Layout: Hans-P. Dulsrud

Øvrige redaksjons-
medarbeidere:

Arnfin Evjen
Jan Willy Eriksen
Knut Ivar Grønli
Svein Erik Muus

Redaksjonen avsluttet den
10. desember 2001.

Stoff til TW-Nytt kan
sendes:

Hans-Petter Dulsrud
Drammensv. 61D, 0271 Oslo
Tlf. privat: 22 43 70 16
Tlf. jobb: 22 18 94 67
Mobil: 924 47 290

OBS!

Inserater står for innsenders
egne meninger uten at red-
aksjonen tar stilling til inn-
holdet.

Leder: En tid for familie og tradisjon...

Vi er allerede langt inne i advent. Tiden går fort, og ikke minst i disse siste ukene før jul, når «alt skal gjøres»! Det skal kjøpes julegaver, mat og drikke, til den store høytiden. Hjemmet skal rengjøres. Det skal dufte av grønnsåpe – og julebakst. Vi skal skrive julekort til familie og venner, pakke gaver, og «pynte» i hjemmet.

Av Br. Eks OM Knut Borgen

Julen er en tid for familie og tradisjon

Vi kommer sammen julaften, første og annen juledag – noen hektiske dager, før vi går over i romjulen, hvor det er tid for venner.

Julen er også tid for omtanke

De fleste av oss har sikkert familie eller bekjente som vi ikke har truffet i løpet av året, og som kanskje ikke får besøk så ofte. Det kan være lange avstander, eller eldre som ikke lenger er så «rørlige».

Å roe seg ned, skrive en julehilsen som sier litt mer enn det tradisjonelle «god

jul og godt nytt år» eller foreta et førjulsbesøk, er en god juletradisjon som vi alle har tid til, selv i vår hektiske hverdag.

Siden dette er siste utgave av TW-Nytt i 2001, benytter Redaksjonen denne anledningen til å takke

Brødrene for mange gode innlegg og artikler vi har motatt i inneværende år, og ønsker samtidig alle Brødre med familie en God og Fredelig Jul!

Redaktøren

JULETRE FEST

Barne- og familiefest

Fredag

28. desember
2001

kl. 17:00

i

Stortingsgaten 28

NYTTÅRS BALL med damer!

arrangeres:

Lørdag 19. januar
2002

kl. 18:00

FESTLOGE/
GALLA
med

FESTMIDDAG

og DANS til
LEVENDE
MUSIKK!

Overmester har ordet . . .

Av Br. OM Erling Nordsjø

Så begynner første termin av denne embedsperiode å gå mot slutten. Føler nesten at vi knapt nok er kommet i gang før vi må si at dette var første termin. Det er utrolig hvor fort tiden har gått. Men slik er det som regel. Den tid som har gått, føles alltid kortere enn den tid som kommer. Det slår aldri feil.

For meg som Overmester har dette vært en termin full av utrolig mange spennende oppgaver og givende Logearbeid. Gradspasseringer og arbeidsmøter. Og vi har hatt både sykdom, frafall og tilvekst av nye Brødre. Alt har krevet sitt.

Det er kun med fornøyelse jeg ser tilbake på de forpliktelser det har medført å være Overmester, men det er takket være tjenestevillige Brødre og et ubeskrivelig embedskollegium. Alle har stilt opp når det har vært nødvendig. Takk skal dere alle ha!

Men vi kan alle bli bedre, og som min læremester i Logen sier: «forbedringspotesialet er fortsatt stort».

I denne forbindelse er det en ting som bekymrer meg noe, og det er rekrutteringen til vår Loge. På siste informasjonsmøte (tidligere kalt venneaften)

hadde Brødrene invitert et overraskende stort antall potensielle Brødre. Men per idag har det ikke resultert i en eneste søknad om opptagelse! Og vi som har vært så optimistiske å planlegge en innvielse på Thomas Wildeys fødselsdag den 15. januar. Håper fortsatt på at vi ikke behøver å forandre programmet.

Men nå stunder det mot Juletid. En tid hvor familie og venner settes i fokus. En tid til ettertanke og rekreasjon for sjel og legeme.

Slik vårt samfunn er organisert i dag blir Julen mer og mer nødvendig for at vi skal kunne fungere til daglig på en tilfredsstillende måte. Ta vare på

Julen. Vi trenger den!

Mitt ønske som Overmester blir derfor at dere og deres nærmeste må få en riktig god og fredfull Jul, og et godt nytt år. Og at vi møtes igjen etter nyttår med fulladede batterier, klare til å ta fatt på en vårtermin full av utfordringer og opplevelser.

**God Jul og
Godt Nytt År!**

Erling Nordsjø
Overmester

TW-Nytt

**«Dilettanter
gjør livet
til et kunstverk.
Den
profesjonelle
vier livet
til
sitt arbeid»**

Nicolaus Cybinski

Verdiforankring i Minsk . . .

Det er torsdag 1. november og flight LH 3298 fra Frankfurt nærmer seg Minsk, hovedstaden i Hviterussland. Et ukjent reisemål for de fleste, et lukket mål for enda flere. Dette selv om Hviterussland eller Belarussia ikke er langt unna oss med grense til Polen i vest, Litauen i Nord, Russland i øst og Ukraina i sør.

Av Br. Sekr. Bjørn-Eirik Kirkeberg

Jeg er invitert av IPM, *Institution for Privatization and Management* i Minsk til å gi et 6 timers seminar i Value Management for 100 direktører/industriledere lørdag 3. november. Et meget spennende prosjekt som det var meget lett å si ja til. Med et 70 talls lignende seminarer som bakgrunn, følte jeg meg trygg på at også dette ville være en suksess. Men jeg kjenner ikke Hviterussisk bedriftskultur, lederskap eller verdiforankring i detalj, men har hørt «skumle» rykter om Stalinistkultur med det eneste verdigrunnlaget basert på sauna og ubegrensede mengder med vodka!

Med helt andre planer i kofferten, vet jeg at jeg uansett vil gjøre noe som ingen andre har gjort før. Spennende også fordi dette er et helt og holdent privat engasjement fra min side som ikke har noe med mitt

arbeid som kvalitetssikringssjef i AstraZeneca å gjøre.

På flyet sitter to andre nordmenn, like spent som meg selv. De arbeider for

og en del businessfolk som stemmer bra med min oppfatning om vodka-kulturen.

Ved ankomst til Minsk, 6 mil utenfor byen, ser jeg en gammel flyplass, Luft-hansaflyet er det eneste som minner meg om moderne fly. Det Hviterussiske selskapet Belavia har ikke mer enn 14 fly totalt av sine gamle Tupolev og lar ikke så mange vestlige selskap få fly til sine lande-

Et utvalg av de 100 delagerne sammen med undertegnede under middagen.

KFUM og KFUK og skal også til Minsk for å etablere verdier. Så vi er i samme business! Ellers to volleyballag fra Danmark som skal spille Europacup

merker. Lufthansa får lov fordi de har investert stort i landet, blant annet Bayer med hensyn til landbruksoperasjoner og Schering på den farmasøytiske siden.

Sammen med tidligere regjeringsmedlem og presidentkandidat Pavel Daneiko

Det er 5 av oss den dagen som skal ha VISA på stedet og som har medbrakt kopi av invitasjoner og vi blir loset rundt fra kontor til kontor. Jeg har fått beskjed på forhånd at alt er klart og at min originalinvitasjon er trygt forvart hos myndighetene på flyplassen. Jeg blir veldig skeptisk når tre personer foran meg omtrent blir nektet visum fordi de ikke kan fremlegge oppdatert foto. Turen kommer til meg, jeg leverer min kopi, karene på andre siden av glasset finner originalen, ser på hverandre, sier IPM og etter to minutter har jeg VISUM uten noen form for spørsmål.

Den siste sikkerhetskontrollen inn ble også interessant. Jeg har massevis av teknisk utstyr med meg, to computere, beamer, kamera og CD, masse bilder, laserpeker. Jeg hadde fryktet det som nå skulle skje. Fire sikkerhetsvakter strømmer

til etter røntgen av min håndbagasje og jeg må i detalj fortelle hva hver enkelt del er. Dette tar 45 minutter, men de godkjenner alt etter at alt sirlig og nøyaktig blir beskrevet på eget deklareringsskjema. I ettertid fikk jeg greie på at dersom jeg hadde tatt frem 10 USD og gitt damen som røntget bagasjen, hadde de ikke engang sett på den!

Jeg blir møtt av *Director for Business Education Elena Plekhanova*, som jeg har korrespondert med, egen sjåfør fra IPM, og brakt til IBB, International Center For Business, hotell og konferansesenter litt utenfor Minsk. Jeg vet at dette er et flott sted. Har sjekket alle detaljer på Internett på forhånd.

Jeg blir møtt med ferdig utfylte papirer, selv mitt passnummer, og får et nydelig hotellrom. KFUM er litt lenger bort i gangen så jeg har i tillegg ytterligere

norsk ryggdekning.

Jeg har på forhånd blitt spurt om mine ønsker for oppholdet og jeg har bekjentgjort min interesse for opera og kunst, jødiske minnesmerker og MacDonalds !!!!!

Første kvelden blir jeg introdusert for hele IPM med sine 20 ansatte i Minsk, og føler meg beæret.

Etter dette får jeg første-rad i Minskoperaen og overværer en praktfull operakonsert fra ulike deler av operahistorien. De er der alle sammen, Puccini, Tsjajkovskij, Verdi og tonegangene varmer og setter meg i dyp respekt for en sterk kultur i et land der mye av dette i mange år har vært forbudt. Kunstnerne lever og gir ikke bare det de skal, men også fra eget hjerte, fra seg selv og arien fra Madame Butterfly formelig svever i hodet mitt enda. Fremført med harpe som akkompagnement, et mesterverk av sang og spill.

Fredagen går med til forberedelser. Jeg går gjennom programmet for konferansen med Elena og vi forbereder en del interaktivitet. Vi gjennomgår detaljene i kongressenteret og alt fungerer. Det skal være simultanoversettelse fra engelsk til russisk og jeg snakker to timer med oversetteren, som for øvrig er professor i engelsk ved universitetet i Minsk. Han har i et par

Fortsettes neste side

Verdiforankring...

Fortsatt fra forrige side

uker hatt kopi av alle mine bilder, alle tekster og kan nesten mer enn meg selv allerede. Han spør meg om enkelte ord. Vi driller forskjellene på russiske utgaver av empati, emosjoner, følelser, valideringer, emosjonell intelligens og sosial intelligens. I tillegg har IPM vartet opp med en ansatt som også snakker svensk og som skal bistå oversetteren dersom vi kommer bort i ord som er vanskelige på engelsk, russisk.

Vi prøvekjører all musikk som skal brukes, kjøper bilder fra computer, videoer, lydfiler og tester mikrofon/-translasjonsanlegg. Alt fungerer og klokken 22.30 samme kveld er jeg klar til dagen derpå.

Lørdag 3. november er der og konferansen *Value Management in Belarussian Business* begynner klokken 10.00. Alle deltagerne er der allerede klokken 09.00, prater sammen og jeg blir introdusert for mange. Direktør for reiselivsnæringen, ansvarlig for moteindustrien, for skoproduksjonen, for webutviklingen, fra regjeringen kommer en tidligere innenriksminister, flere store industriforetak

er der og jeg vet at jeg nå får en mulighet som ingen andre har hatt før.

Kongressen åpner klokken 10.00 med en del introduksjoner på russisk fra et utvalg ledere fra IPM og gjestene. Jeg har oversettelse fra russisk til svensk direkte på øret og får alle detaljer. Alle talere sier dette er første gangen noen har snakket om, og være

Karaoke og «Dancing Queen» med Sergei Cherniak, forretningsmann fra Minsk.

villig til å lære bort, om verdier, verdigrunnlag og forankring og de er åpne og mottagelige for alt etter å ha vært gjenstand for en lukket kultur i mange år.

Jeg skal selv kjøre programmet fra 10.45 til 17.00 og jeg starter ydmykt, føler meg frem i forsamlingen, tester litt småprovokasjoner og morsomheter og alt fungerer. Laternen kommer bare sekundet etter at jeg har fullført min engelske versjon. Oversettelsene sitter som spikret.

Jeg lever meg gjennom tanker rundt et tidligere millennium og perspektiver for et nytt. Dette er et stillbildeshow der kun musikken og bildene taler. Alle lytter og ser meget nøye. Deretter gjennomgår jeg 10 aspekter, 10 verdier vurderinger av mennesket i en sosialepidemiologisk sammenheng, alt rikt illustrert med egne fotografier, egen favoritt-musikk.

Første pausen gir meg klare tilbakemeldinger om at jeg er på rett spor. Dette har ingen gjort tidligere. Jeg har klart det jeg håpet, nemlig å få hardbarkede industriledere til å åpne seg, bli mot-

tagelige, sette ting litt historisk på plass.

Etter pausen går jeg videre og snakker om verdier gjennom kunst og jeg bruker Renoir, Tsjajkovskij og moderne hviterussiske kunstnere og trekker paralleller til dagens virkelige liv. I salen sitter en jødisk professor i kunsthistorie og jeg ser han følger meg med argusøyne. Treffer jeg blink igjen?

Neste pause. Alt går bra. Professoren er imponert over mine kunstneriske kunnskaper og er full av lovord.

De to siste timene går også som smurt. Jeg snakker om hvordan den enkelte leder kan utvikle sitt eget verdigrunnlag samt hvordan han kan bruke dette overfor sine ansatte. Jeg benytter mange case-eksempler fra Norge og andre steder i Europa, jeg benytter mange streamingvideoer og alt sitter nok en gang.

Under diskusjonen står de i kø for å kommentere, gi tilbakemeldinger og jeg får 30 særdeles positive tilbakemeldinger og 1 negativ. En fra vodkakulturen hadde trodd at Values skulle dreie seg om Penger og han ser ikke hvordan han umiddelbart skal skaffe mer penger inn i systemet sitt basert på verdiene.

Jeg er storfornøyd, umåtelig sliten etter å ha gitt av meg selv i timer, men ser frem til den hyggelige festen etterpå. Alle vil ta bilder av meg sammen med egne representanter og jeg får mange spørsmål.

Moteindustrien og skoleindustrien skal allerede mandagen etter starte implementering og spør om jeg kan komme å ha en egen oppfølging med dem i februar.

Westfalia restaurant i IBB tar på seg spanderbukse og maten er nydelig, stemningen uformell og kvelden avsluttes med et forrykende to timers karaoke-show der alle deltagere, inkludert meg selv er med. Det er ikke hver dag jeg synger Abba's *Dancing*

Queen sammen med en konserndirektør og Hviterusslands mektigste mann, *Sergei Cherniak*. Jeg føler meg selv veldig verdifull akkurat nå.

Her har jeg møtt mennesker som verdsetter min kompetanse, som har benyttet den til egen læring og som attpåtil inviterer meg tilbake. IPM er storfornøyd og ser muligheter til å drive Value Management med flere kunder og grupper. Kunden er fornøyd og jeg er særdeles lykkelig over å ha fått lov til å gi mitt bidrag. Den kvelden har jeg 50 visittkort i lommen med ønsker om å ta kontakt for videre hjelp til verdiimplementering.

Etter nok en dag i Minsk med verdifull sightseeing føles det utrolig godt og sitte på flyet tilbake til Frankfurt og Oslo. Jeg har møtt verdifulle mennesker, møtt en verdifull kultur, fått gitt mitt bidrag til verdiforankring. Livet er godt og jeg har fått visshet om at jeg også selv er verdifull. Dette betyr mye for meg, og jeg har nok en gang fått ballast til å møte norsk hverdag. Jeg vil aldri glemme mine første dager i Minsk. Jeg vet at de ikke blir de siste.

*Med vennlig hilsen i
V. K. og S
Bjørn-Eirik Kirkeberg*

TW-Nytt

Om å ha om- tanke for andre...

I en tid hvor alle registrerer at fremmøteprosenten i Logen faller er det viktig å fokusere på mulige årsaker.

Det viser seg at flere Brødre ikke møter i Logen på grunn av plager med røyking. Andre velger å gå hjem og ikke delta på våre ettermøter av samme årsak. Dette er selvfølgelig sterkt å beklage. Har du funnet din plass ved bordet er det ikke like enkelt, dersom en blir sittende sammen med en som tenner en sigarett, å si at du er plaget av røyk, det kan også ble oppfattet som «litt snerpete». Da er det enklere å ikke delta på ettermøtet.

Grunnen til at jeg tar opp dette nå, er at dette er en reell situasjon i vår Loge, og jeg vil derfor henstille til Overmester og det øvrige embedskollegiet å diskutere denne situasjonen.

De aller fleste «holder» en time uten en røyk. Ute i lobbyen er situasjonen en helt annen, da står det alle fritt å velge!

En helt annen sak er det at det i vår Ordensetikette klart sies at røyking ved bordet ikke er tillatt av hensyn til de som er plaget.

Dette ble også sterkt påpekt av Stor Sire på det siste Storemøte i slutten av november.

Noen vil nok rynke på nesen av disse ord, men som mange andre i vår Loge, er også undertegnede opptatt av at møtene blir en opplevelse for oss alle.

*Med hilsen fra en sigar-
røykende selskapsrøyker
Knut Borgen*

Del et dikt...

Da Bror Eks OM Knut Borgen ringte meg for en tid siden og utfordret meg til å dele et dikt med Logens Brødre, var jeg nødt til å tenke nøye igjennom hvilket dikt jeg skulle velge. Det burde være aktuelt og ikke for langt var mine tanker. Før jeg kommer til diktet, har jeg lyst til å fortelle at det ble en stor utfordring. Det har nå i mange år vært faglitteratur og noen få prosa bøker i året som har slukt min tid angående lesning samt nødvendig avislesning, tidsskrifter og dokumenter i arbeidet.

Av Br. Karl-Erik Bastiansen

Min store interesse for dikt i unge år vil jeg først og fremst gi til skolene jeg gikk på, Sagene og Fagerborg, der jeg hadde lærere som inspirerte oss elever til å lese dikt og annen litteratur. Men også Hartvig Kirans program i radioen som het «Ønskediktet» har gitt mye glede. Jeg satt klistret til radioen og hørte kjente stemmer som bl.a. Claes Gill lese dikt.

I min tid i gymnaset var det Henrik Wergelands dikt «Den første sommer-fugl» og «Mig selv» som jeg husker som store opplevelser.

Diktet «Nr. 13» av Rudolf Nilsen gir meg også fine og sterke opplevelser, siden han snakker om Gråbeingårdene ved Vavl

skole. Selv er jeg oppvokst på Grünerløkka, og det ligger ikke langt unna.

TA VARE

på vennene, ta VARE
på vennligheten, vis gjerne
litt selv om du kan, dagen er
blå

og dagen er grønn, dagen
er hvit – det er ikke annet
enn livet det her, vi er alle
borte – nå
eller om litt, take it easy
menneske

but take it, det er ikke
annet enn virkelighet
vet du, snart er 101 inne
snart

er 101 ute – jeg sier:
vennlighet varer lenger, ta
VARE

på vennligheten, ta VARE
på vennene HEI HEI! ta nå
vare på hverandre.

Jan Erik Vold

Senere ble jeg opptatt av Arnulf Øverland, og flere av hans dikt, som «Til en misantrop» og «Du må ikke sove» er dikt jeg tyr til fra tid til annen. Det siste diktet ble en sterk påminnelse for meg som ung offiser over hva som kunne skje med fanger.

I årene på Luftkrigsskolen fra 1964-1966 ble jeg interessert i Nordahl Grieg, som selv var offiser, og som ble drept av tyskerne under krigen. Hans dikt «Til ungdommen» og «De beste» er dikt jeg fant igjen under planleggingen av dette arbeidet med «Del et dikt». Begge diktene gir meg troen på at det nytter å gjøre noe før det er for sent.

Alle diktene jeg har nevnt over er for lange til å ta nå, men kanskje kan jeg lese et eller flere en kveld på ettermøtet i Logen. Likevel har hvert av diktene betydd mye for meg i ulike faser av livet. Det var godt å ta dem frem igjen.

Valget ble til slutt et dikt av Jan Erik Vold, som er hentet fra diktsamlingen Kykeliipi, Gyldendal, 1969, og heter «Ta vare». Jeg synes diktet passer godt inn i vårt arbeide og tilstedeværelse i Logen, men også blant andre i vår travle hverdag. Vold er mest kjent for sine morsomme dikt, samt for dikt han leser med jazzmusikk til. Dette diktet

handler om å ta vare på vennene og vennligheten, og viser Volds store spennvidde som dikter. Diktet forsterker vårt etiske- og moralske arbeide gjennom Logens ritualer og ånd. Dette gjelder ikke minst vennskapsgraden og hva den betyr for oss Brødre.

Jeg håper diktet kan gi deg glede og en påminnelse om betydningen av hva diktet omhandler, og at du kanskje kan ta det med deg videre i livet ditt.

Med hilsen i
V. K og S
Br. Karl-Erik Bastiansen

«Gamlekaras kveld...»

Tirsdag 13. november ble en spesiell aften i Loge Nr. 22 Thomas Wildey. I tråd med tidligere års tradisjoner gjennomførte logens Eks Overmestre en gradtildeling i Det Gode Vennskaps Grad.

Av Br. Eks OM Arnfin Evjen

Både for oss Eks Overmestre og for Brødrene for øvrig ble det en fin opplevelse. Her skulle det vises at man ikke var for gammel til å bekle de forskjellige embedsstoler og oppgaver tilknyttet gradtildelingen, samtidig som gjennomføringen ikke skulle stå tilbake for den standard det nåværende embedskollegium har lagt seg på.

Før Logeåpning var det nok en viss nervøsitet å spore hos enkelte av «gamlekaras». Tross alt var det for de fleste av oss flere tiår siden man hadde bekledd de respektive stoler eller roller. Men det er rart med det man en gang har lært, da skal det ikke så mye repetisjon til før tekstene igjen sitter.

Både arbeidsmøtet og gradtildelingen ble gjennomført på en verdig måte, og for eldre Brødre må det ha vært en fin opplevelse

på nytt å kunne se igjen embedsmenn som ved egne gradtildelinger fungete på stolene. Personlig satt undertegnede flere ganger med en liten klump i halsen, og gode minner dukket opp.

Også ettermøtet ble gjennomført i fin stil, med et høydepunkt i tildragelsen av den gamle sangen «Gamlekaras aften».

Dette er en tradisjon som Logen må ta vare på, og som sikkert vil gi inspirasjon til nåværende og kommende embedsmenn.

La meg derfor avslutte med litt selvros; «de gamle er fortsatt eldst»!

Arnfin Evjen

Portrett: Eks DSS Jan Erik Johansen

Nedennevnte artikkel om vårt «tidligere» medlem Eks DSS Jan Erik Johansen har vi sakset fra siste utgave av *Fridtjof Nansen Nytt*. Vi syntes at også Brødrene av Loge nr. 22 Thomas Wildey burde få anledning til å lese artikkelen, og gjengir denne i sin helhet!

For nye og unge Brødre kan «Storlogen» virke som noe fjernt og dermed en vanskelig tilgjengelig del av vår orden. Ved besøk fra Storlogen kan en tilnærming fra en ung Bror med ønske om en passende logeprat ofte virke noe skremmende og en dermed spennende og givende passiar kan dø før den er født. Kombinasjonen av grå hår og imponerende regalia skaper ofte en ærefrykt ut over det som er en normal respekt. En slik ærefrykt er imidlertid generelt ganske vanlig både innenfor og utenfor vår orden. Det er derfor ikke underlig at man ofte blir stående å betrakte embetsmenn fra Storlogen noe på avstand. Etter FNN's oppfatning er imidlertid en slik avstandsbeaktning ikke ønsket av noen og slettes ikke av Storlogen selv og dens representanter. FNN har derfor tatt initiativ til å møte en av våre nærmeste representanter fra Storlogen, nemlig vår nettopp avgåtte DDSS eller i et

mer oppdatert språk «avgåtte DSS», nemlig...

Jan Erik Johansen

Vi vet alle hvem Jan Erik er, for selv om han ikke er fra vår loge har han sannelig møtt så ofte han kan på våre møter. Selv var jeg en ny, om enn ikke så ung, Bror da jeg første gangen så Jan Erik. Han skulle holde en belæring og da han steg ned fra sin plass og beveget seg ut på gulvet så jeg for meg en person som med en lett omskrivning kan sammenlignes med *Ibsen's Terje Viken*; «det kom en romslig og gråsprengt en». Senere har jeg oppdagat at han er av de blonde så hvor gråsprengt har egentlig er kan kanskje diskuteres, men romslig det er han.

Ikke slik at han er av de tykke men derimot av de høye. Jan Erik er synbar i de fleste forsamlinger og absolutt hørbar. Hans fylldige og sonore røst bærer inn i de innerste kroker både rent fysisk og ikke minst billedlig. Han utstråler autoritet, ikke bare i kraft av sin stilling, men av kunnskap og erfaring. Denne spennende ytre «tilstedeværelse» var utgangspunktet for et ønske om en fordypning i hva slags menneske vi her egentlig har med å gjøre. Vi møttes derfor en «*silde aftenstund*» på et lugubert bevertningssted, hvor jeg innimellom det vanlige

«drøse» etter beste evne prøvde å få tak på mannen Jan Erik.

Jan Erik er blant de «heldige» som er født under kriggen, nærmere bestemt i august 1942. (Han er altså 60 neste år).

Ikke fordi krigsårene er noe å trakte etter sånn sett, men en oppvekst i etterkrigsårene hadde, trolig sterkere enn i vår tid, i seg moralske og menneskelige kvaliteter som vår orden så absolutt kan gjenkjenne seg i. Det å ha hatt sin barndom, ungdom og blitt

en ung mann i etterkrigsårene preger de fleste av denne generasjon med hensyn til nøysomhet, samhold og felles innsats. Jan Erik har i seg sterke drag av disse kvaliteter og i sum kan det uttrykkes til å vise interesse samt å gjøre en innsats for våre medmennesker. Hans romslighet er derfor mye mer enn et høyreist skaberakk.

Han er som sagt født i august 1942 på Berg skole (det var harde tider). Mesteparten av oppveksten ble unnagjort i Grorudalen, hvor han som alle normale guttunger tok folkeskolen. Deretter ble det realskolen og artium på reallinjen. Etter avtjent verneplikt, som begynte på Evjemoen og sluttet i Garden, gikk han umiddelbart inn i yrkeslivet. Om det var flaks eller mer bevisste valg skal være usagt, men Jan Erik ble umiddelbart engasjert innen det som i ettertiden er blitt trend yrket fremfor noe, nemlig IT sektoren. I ordenssammenheng er Jan Eriks yrkesliv muligens ikke av veldig stor interesse, men det kan nevnes at han i de senere arbeidsforhold har arbeidet som IT-sjef.

Derimot er det mye mer interessant å spørre om hvordan og hvorfor han ble en «Odd Fellow». Ja, som de fleste av oss vet, de beste ting som vederfares en stakkars sjel er tilfældige (de planlagte ting blir i

beste fall nest best). I Jan Eriks tilfelle er det spesielt to evenementer som fikk avgjørende betydning. Den viktigste var muligens hans ektefelle som, kanskje uten å vite det, gav Jan Erik et avgjørende dytt ved å introdusere han til en person som tilfeldigvis var en «Odd Fellow». Det andre og kanskje like viktige var at Jan Erik noen år tidligere, på grunn av familiehensyn (barn og sådant mer) hadde trappet ned sitt lange og sterke engasjement i speiderbevegelsen og derfor akkurat på rette tidspunkt hadde overskudd til å ta tak i et begynnende Logearbeid.

Faktum er, at gitt andre omstendigheter, kunne Jan Erik ha blitt en like drivende og ledende kraft innen speiderbevegelsen som han i dag er det innen «Odd Fellow». Siden flere ytre moralske krav har sammenfallende flater innen speiderbevegelsen og «Odd Fellow», og gode menneskelige kvaliteter er universelle i sin etterspørsel, så ble naturlig nok Jan Erik allerede som tidlig tenårings gitt lederroller innen speiderbevegelsen. Han er vel en av de yngste patrulje- og troppsførere speiderbevegelsen har hatt. Det skal heller ikke understås at Jan Eriks innsats i speiderbevegelsen fortsatt huskes og blir satt pris på og han har vært og er ønsket inn i flere honorære posisjoner. Men alle ting tar tid (ifølge Kumbel), og

Jan Erik må som oss andre prioritere. Jan Erik har, i sin fritidsbeskjeftigelse, prioritert logearbeidet de siste 30 årene.

Det er overveiende sannsynlig at Jan Erik ikke viste mye om «Odd Fellow», ja trolig ikke om noen ordensvirksomhet i det hele tatt, de nærmere 30 første år av sitt liv. Derimot hadde han sannsynligvis deltatt på sin kones sosiale firmasammenkomster, hvor hans kones sjef hadde funnet Jan Erik som en interessant person. Og igjen må det ha vært Jan Eriks tale og væremåte som på avgjørende vis gjorde at denne sjef inviterte sin kvinnelige underordnede med sin mann til en liten privat sammenkomst. Denne sjef var nemlig en «Odd Fellow». Skal jeg tippe var verken Jan Erik eller hans kone på det tidspunkt klar over hva de gikk til og hvilken avgjørende innflytelse denne sammenkomst har hatt i ettertid.

Det var sannsynligvis ikke særlig vanskelig å overbevise Jan Erik om at «Odd Fellow» var et sted som i sitt arbeide hadde (og har) en god samklang med hans egne verdinormer. Det var nok rimelig at han måtte tenke på det en liten stund, men Jan Erik fant nok fort ut at i Odd Fellow passet han inn. Det er jo i vår orden lagt opp slik at vi, den enkelte Bror,

Fortsettes neste side

skal arbeide på oss selv med det formål å utvikle oss til bli mer menneskekjærlige i både ord og handling. Til dette arbeide er det ikke nok at våre møter, være seg seremonier eller ikke, legger forholdene til rette. Vi trenger absolutt andre Brødre som kan gi av seg selv med et innhold som utfyller og viser i praksis logens mål. Her var Jan Erik så til de grader den rette person til å bli en Bror. Med sin bakgrunn og erfaring og ikke minst med sin personlighet ville han ikke bare være en som tok imot han ville også bli en betydelig giver. Dette så han nok rimelig raskt, så hans behov for å tenke seg om var nok fort gjort.

Iallfall, i 1973 ble han innviet som Bror av Loge nr. 22 Thomas Wildey som, for den gjenværende del av det forrige århundre, fikk full nytte og glede av Jan Erik. Gjennom årene besatte han etter hvert de fleste embetsmannsposene, og på slutten av 80-årene fant han seg selv som Eks OM med betydelig kompetanse. Også i leiren slo hans entusiasme og engasjement igjennom. Etter flere verv, hvor nominering som 1. høvedsmann ble en naturlig avslutning, hadde han fått den nødvendige bakgrunn til å ta fatt på de store plikter. I 1995 kom utfordringen. Distriktsråds

organisasjonen, som hadde blitt etablert noen år tidligere, fikk en deling av distrikt nr. 1. Denne delingen fant sted samtidig med at det var valg i leiren. Og like naturlig som at han var blitt nominert til 1. høvedsmann i leiren, var han en kandidat til å bli den første DSS i det nye distrikt nr. 21. Og det er som DSS og gjennom utførelsen av sine plikter i denne posisjon vi virkelig er blitt kjent med Jan Erik.

Frem til han ble Eks DSS i 2001 har vi alle opplevd Jan Erik som en glimrende pedagog i sine belæringer, gitt både til nye embetskollegier som til Brødrene i sin alminnelighet. Han fremførte Storlogens krav til hvordan de ulike ting skulle være med stor kraft men samtidig slik at den enkelte Bror følte seg fri til å komme med sine synspunkter. Særlig på ettermøtene kunne diskusjoner med Jan Erik være intense men fruktbare. Han har en snert og brodd i sine argumenter som er hardtslående men samtidig med et tilsvarende glimt i øye som tar «broddets» krasshet bort. Vi har ikke alltid vært enig med han, hva enten det var Storlogens eller egne tanker han fremførte, men livlig ble det og godt vennskap førte det med seg.

Jeg tror også at han har likt seg hos oss. Dette sagt ikke bare med bakgrunn i at han gjorde mange besøk

til vår loge men også med basis i hvordan han på en positiv måte forholder seg og omtaler møtene i vår loge. Det var nok ekte ment de ord han sa til vår loge ved sin fratreden som DSS. Sånn sett har han i loge nr. 20 Fridtjof Nansen vært «til beste for logen i alle grader».

Vi vil kanskje savne hans glimrende jobb som DSS, men jeg tror at denne jobben vil bli tatt fortreffelig vare på av vår nye DSS. Derimot vil vi veldig savne han som den kraft han er som menneske og Bror og som vi har hatt stor glede og utbytte av de ganger han besøkte vår loge. Jan Erik er gjennom disse årene ikke bare blitt en kjær gjest hos oss, men en ventet sådan. Selv om 6 år som DSS er over betyr det forhåpentligvis ikke hans jevne besøk hos oss er over. Skulle det derfor bli en for lang periode før vi ser han, skal vi nok vite å minne han på hans plikter. Eks. DSS'er er og blir en Eks. DSS og internt hos oss har han fortsatt en viss møteplikt. Om ikke annet for å videreføre de gode diskusjoner.

Vi takker Jan Erik for det han representerte som DSS og ønsker han et fortsatt godt og givende logeliv.

TW-Nytt

En liten påminnelse om at Julen er rett rundt hjørnet!

For mange er akevitt et godt tilbehør, sammen med julematen. TW-Nytt har derfor sett litt på noen av de etter hvert mange akevitttyper og merker som i de senere år har dukket opp i Vinmonopolets hyller.

Av Br. Eks OM Knut Borgen

Norske akevitter skiller seg fra de øvrige nordiske og tyske akevitter ved at de gjennomgår modningslagring på sherryfat og at de er fremstilt av poteten mens andre akevitter fremstilles av korn.

Proessen ligner mye på den som anvendes for skotsk whisky, og setter norske akevitter i en høyst fortjent særstilling, sett med norske øyne. Modningen er en viktig del av fremstillingsprosessen og starter med import av sherryfat som har vært brukt i fremstillingen av sherry i Spania. Det er fatene som gir akevitten den gylne fargen, og rester av sherry fra fatene gir en god avrundning.

Alle norske akevitter er

fremstilt etter en gammel og fortsatt strengt bevoktet oppskrift som angir hvilke kryddere og urter som skal brukes i fremstillingen. I dag fremstilles tradisjonelle akevitter stort sett som for over 100 år siden!

Lysholm Linie

Er en av de mest kjøpte merker som har en snart 200-årig historie og er et sikkert valg for de fleste av oss. Året var 1805. Trondheimsbriggen «Thronchiems Prøve», eid av familien Lysholm, vendte tilbake fra de Ost-Indiske øyer med en in-

takt dekkslast norsk aquavit, som man forgivevis hadde prøvd å selge uten å lykkes. Da fatene ble åpnet, oppdaget man at akevitten hadde gjennomgått en svært heldig utvikling i

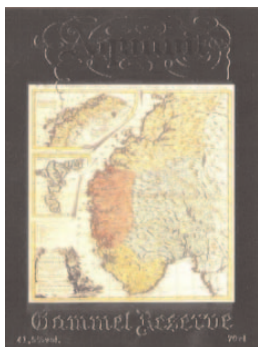
løpet av reisen, og da Jørgen B. Lysholm åpnet sitt brenneri i Trondheim i 1821, startet han umiddelbart å utnytte denne oppdagelsen kommersielt. Lysholm Linie Aquavit ble raskt firmaets mest populære produkt og resten av historien er kjent for de fleste.

Lysholm Linje er en mild og rund akevitt, smaken er fint avstemt med innslag av vanilje, sherry, anis og karve. Den kan anbefales til svinestek, rakefisk og spekemat, og er ypperlig som en allround akevitt til julebord og kalde hyttebesøk på vintertid. Serveres romtemperert er vår anbefaling.

Gammel Reserve

Er elsket av mange akevittfanatikere. men er faktisk den yngste av de mest kjente akevitter. Da Vin-monopolet ble etablert i 1925 overtok man store beholdninger av gamle fatlagrede akevitter fra de gamle destillasjonene. Gammel reserve ble skapt av Vinmonopolet i 1927 og var en blanding av utvalgte, vellagrede akevitter fra disse beholdningene. Oppskriften basert på en blanding av forskjellige akevittoppskrifter brukes fortsatt i dag og akevitten er lagret i 3 år på en kombinasjon av nyere og eldre sherryfat. Også her er det lagring på sherryfat som lager den gylne fargen.

Fortsettes neste side

Gammel reserve anbefales til det meste av tradisjonell norsk julemat, til rakefisk og til røkt og saltet kjøtt. Denne akevitten skal også serveres romtemperert.

Simers Taffel Aquavit

Originalresepten kommer fra *Simers & Co Spritfabrik & Destillation*, som ble etablert i Christiania i 1851.

Simers Taffel er en kraftig og velkrydret akevitt med 8-9 måneders modning på gamle fat. Diss avgir mindre farge og smak men bidrar til akevittens fine avrundning og smak av det opprinnelige.

Dette akevitten har helt
 lys farge, kraftig krydder-
 duft med hovedvekt på
 karve. Smaken er kraftig og
 er en selvfølge på ethvert

sildebord og passer utmerket til kraftig og fet mat, spesielt til retter med surkål. Simers Taffel skal serveres lett avkjølt 12-14 grader.

Gammel Opland

Er som mange andre norske akevitter tildelt flere internasjonale priser opp gjennom årene.

Gammel Opland er fremstilt etter en gammel originalresept fra *Oplandske Spritfabrik*, en gammel Spritfabrik, etablert i Christiania i 1891. Dette er den tradisjonsrike norske akevitt, med mer enn 2 års lagring på gamle sherryfat.

Gyllen farge, avdempet krydderduft fra fatlagringen og godt avrundet med et behagelig krydderpreg. Utsøkt mild og harmonisk karakter.

Gammel
Opland anbefales til lutefisk og annen tradisjonell norske julemat, spesielt litt

mindre smakssterke retter. Den anbefales servert romtemperert.

I en slik liten oversikt
kommer en ikke utenom.

og da særlig i forbindelse med julen,

**Gildes
Juleaquavit 2001**

Den årvisse juleakevitt
ten kom på markedet
for første gang i 1988 og
ble umiddelbart en suksess.
Dette er vår eneste akevitt
med årgangsbetegnelse og
resepten varierer fra år til
år.

Gildes Juleakevitt 2001 er spesielt tilpasset tradisjonell norsk julemat som skinke, ribbe og andre kraftige retter av kjøtt. Årets juleakevitt serveres lett avkjølt, 14-16 grader.

At TW-Nytt har trukket frem akkurat disse akevittene vil muligens kunne skape litt diskusjon. Smak og behag er forskjellige og ikke minst hvilken akevitt som er best, har sikkert alle kjennere en mening om.

Disse er våre akevitte og vi tror at de vil kunne tilfredsstille de fleste ganer.

God fornøyelse og drikk ikke hele flasken med en gang, men husk likevel at akevitt ikke bør lagres!

 KB

TW-Nytt

De Internationella Odd Fellow- dagerna 2001

Initiativet til den årvisse samlingen
av Odd Fellows i Sverige kan vi takke
en Bror fra Vadstena for.

Av Br. Fridtjov Huseby

Tettstedet Vadstena, på Vätterns østkyst var i starten, og i en rekke påfølgende år base og senter for samlingene. Fra middelalderen har området spilt en stor rolle i svensk kulturliv. Birgittinerordenens Vadstena kloster inntok i sin glanstid på 13- og 1400-tallet en ledende stilling i nordisk åndsliv. Etter reformasjonen gikk klosteret raskt tilbake, men ble først oppløst i 1595. Vadstena har betegnelsen Kanalby som sammen med Motala er knutepunktet på Göta Kanal.

Etter noen år ønsket vertskapslogene å la severdighetene i Östergötlands län og Vättern-området få en pause. Siden har arrangementene funnet sted i

andre deler av Sverige, og kun to ganger utenlands, én gang i Finland og én gang i Norge. I sommer var dette det syttende året på rad, og Irene og jeg følger oss som «veteraner» med ti deltagelser.

Örenäs Slott i Skåne

Etter manges ønske ble det denne gang Syd-Sverige. Med «base» på Örenäs Slott ved kysten 17 km syd for Hälsingborg hvor hele Skåne utbrer seg for ens føtter. Slottet Örenäs, i tysk barokkstil, ble oppført 1914 – 18 av «sukkerkong-

en» Carl Tranchell. Omgitt av en vakker park, skrånende ned mot Øresund og med utsikt til øya Ven, midt i sundet. Vi forenklet reisen ved å ta bilen på båten tur/retur Hälsingborg, og sparte ca. 55 mils kjøring hver vei.

Antall deltagere varierer fra år til år. Denne gang var vi 204 Søstre og Brødre som representerte 67 Loger fra 6 land. Det er de samme Brødre som alltid planlegger og administrerer opplegget, men med betydelig assistanse fra de lokale Loger. Mange må bidra med hjelp til å arrangere Logemøter for Søstre og Brødre i sommertiden, avtale besøk i andre Loger, turer til severdigheter, forskjellige turistmål o.s.v. Det blir alltid et meget tett og variert program, og mange rike opplevelser konsentrert i vårt samvær i dagene onsdag til søndag.

Vi startet den første dagen med en tur nordligst i «vårt turområde». Kullen Fyr på Kullaberggodden, nord og vest for Höganäs og Ängelholm. Dette er Sveriges mest lyssterke fyr som markerer innseilings-

Fortsettes neste side

leden mot Helsingborg, Helsingör og Öresund.

På slike reiser dveler man uvilkårlig mest ved opplevelser som gir et varig inntrykk. Det er naturlig at vi i mange sammenhenger overveldes av den kulturrikdom som finnes i Sverige. Den nærhet til Europa som gjennom århundrer har påvirket Skåne spesielt historisk og kulturelt, gjenspeiles bl.a. i de mange slott og kirker som vi finner i denne fruktbare landsdelen. «Sveriges kornkammer» er det meget betegnende navn på dette rike, flate landbruksområdet.

Oljevekster og sukkerroer er viktige produkter i dette gode klima, og lang vekstperiode er gunstig for dyrking av grønnsaker, bær og frukt. Vi fikk mange fine fargeinntrykk på vår kjøring på kryss og tvers i all denne maten.

Lengst i syd fikk vi et hyggelig gjensyn med den trivelige byen Ystad som Irene og jeg hadde besøkt tidligere år i forbindelse med en tur til Bornholm.

Her i Ystad hadde Logebrødrene stilt opp i ferietiden for å vise oss sitt Logehus. Innredning, utsmykking, fargebruk, sans for gammelt utstyr i saler, og anlegg for lysbruk imponerte. I årenes løp er det

blitt en del Logebesøk i forskjellige landsdeler, og det er alltid interessant å få oppleve så mange vakre saler - annerledes i «sine variasjoner over samme tema».

Öresundområdet har gjennom tidene vært et meget viktig område. Fiskeribyen Södra Säby fikk i 1413 byprivilegier og navnet Landskrona. Erik av Pommern, byens grunnleg-

ger, hadde store vyer om et handelssentrum for Skåne med sentralisert utenlandshandel. Kristian III oppførte i 1549 Landskrona Slott, Citadellet, og gjorde dermed Landskrona til en befestet by. Skåne var dansk til 1658 da sven-skene gjenerobret det attraktive området og den betydningsfulle kystlinjen.

I første halvdel av 1700-tallet ble Citadellet bygget ut til ett av Nordens største, og i dag best bevarte festningsanlegg.

Landområdenes tilbli-velse er meget interessant. For 12000 år siden hang Danmark og Skåne sammen med en landtunge, og Østersjøen var et innhav. Det danske øyriket og øya Ven i Østersund oppsto ca. 4500 f. kr. da innlandsisen hadde trukket seg lenger nordover. Funn av redskaper og boplasser viser at Ven har vært bebygget siden steinalderen. Gravhauger og rester etter fire større borger viser at vikingene tidlig innså øyas strategiske betydning. De lærde strides om slaget ved «Svolder» ca. år 1000 fant sted her eller lenger syd ved Rügen.

Fakta om Ven: 760 ha, 4,5 km lang, 2,4 km bred, omkrets 11,7 km, høyeste punkt 45 m, innbyggertall 360, avstand til Skåne 4,5 km, til Sjælland 7,5 km, tilhørighet til Landskrona kommune. Båt fra Landskrona 30 min., også forbindelse til København. Storhetstiden forbindes med Tycho Brahe som levde/regjerte her i 21 år, fra 1576 til 1597. Hans nøyaktige vitenskapelige observasjoner gjorde ham viden kjent som astronom. Den danske konge Fredrik II ville gjerne dra nytte av Thycos astrologiske begavelse, og ga ham en årslønn på 500 riksdaler, og øya Ven i foræring på livstid.

Han lot bygge slottet og observatoriet Uranienborg

midt på øya. Dette ble etter hvert for lite for hans observasjoner, og han lot oppføre Stjerneborg, delvis under jorden, i nærheten. Hans forskning omfattet også kjemi, medisin, kartografi og han anla et boktrykkeri.

Bøndene på Ven klaget til kong Kristian IV over Thycos styresett, og familien flyttet til et slott i Böhmen. Han ble keiserlig hoffastronom hos Rudolf II, og samarbeidet med Johann Kepler i Prag.

Thyco Brahe døde 24. oktober 1601 som anerkjent vitenskapsmann, og bisatt under store høytideligheter i Teynkirken i Prag. En amerikaner som arbeidet med USAs bemannede romferder uttalte under et besøk på Ven: «Her begynte romforskningsprogrammene»!

En dag var avsatt til Danmarks-tur med overfart over den store Øresundsbroen, og Paleet (Logehuset) i København som høydepunkter.

Besøket i Paleet ble nok en skuffelse for mange, Alle guly i hele huset var nylakkert, ikke ferdig, og således ingen adgang. Det rikholdige museet var imidlertid åpent. Noen av oss har vært i Paleet tidligere. Selv var jeg på en meget vellykket tur hit med Leir Akershus i fjor.

«Hjemturen» til vår base i Örenäs var lagt via «Kystveien» til Helsingør, og ferge over til Helsingborg. Således fikk vi se og oppleve meget på en fin rundtur.

Søndag efter frokost er det oppbrudd. Som det er stor glede når vi møtes til «treffet», beklager vi at tiden går for fort frem til en ny avskjed. «Vi gleder oss allerede til neste år» er omkvedet, og vi er mange som sier «regn med oss om et år» til arrangørene. Man krysser fingre og håper at man kan – og beholder helsen.

Hjemreisen til deltagerne gikk i mange retninger og med forskjellige transportmidler. Lengst reisevei hadde 18 Rebekkasøstre fra Tromsø som hadde lagt turen hjem i flere etapper.

Som mine lesere forstår er også denne årvisse tur et meget positivt holdepunkt i vårt Logeliv.

Fridtjov Huseby

PS:

For de av Brødrene som ønsker mer historie fra dette området Fridtjov har omtalt, anbefales Jan Guillaus trilogi om Tempelridder Arn Magnusson.

TW-Nytt

**«Mange har
mislykkes
i politikken
bare fordi
de kom fram
til en
riktig,
men
upopulær
erkjennelse,
på et
galt
tidspunkt»**

Karold Macmillan

Ordensnytt...

Gåsemiddag er en gammel tradisjon blant Overmestrene i Oslo Logene. A/S Stortingsgaten 28 har i mange år invitert Logenes overmestere, styret i gårdselskapet, valgkomité, kontrollkomité og husko-mité til Gåsemiddag. Formann i gårdselskapets styre orienterer vanligvis litt om «rikets tilstand».

Til denne tradisjonelle middagen er også Stor Sire invitert. Ved bordet på årets Gåsemiddag, 9. november, holdt Stor Sire Harald Thoen en tale, hvor han gav uttrykk for tanker rundt vår Orden. Vi syntes disse tanker var så interessante, og ønsker at alle Brødrene i vår Loge skal få kjennskap til dette, at vi gjengir med hans tillatelse det vesentligste av talen:

Stor Sires tanker

Er Ordenen en merkbar faktor - i Oslo-området? Gjør vi nok for å synliggjøre oss? Vi bør ikke skjule vårt medlemskap - tvert i mot. Vis verden at vi er Odd Fellows. Vær stolt av det - og vis ved det daglige liv at vi er i stand til å være slik mot våre medmennesker som ritualene påbyr. Det er den aller beste form for synliggjøring.

Jeg er opptatt av logens indre liv. Logen skal være et sted hvor medlemmene trives og embedsmennene utfører sitt arbeid med glede.

Odd Fellow Ordenen er til for dens medlemmer. Alle

Søstre og Brødre skal få del i det den har å gi.

Vi er alle medlemmer på Ordenens betingelser. Vis respekt for lærdommer, og husk at alt er ikke i henhold til egne meninger.

Forenkling i krav til embedsmenn er et mål. Det kan synes at vi går inn i en tid hvor det er vanskelig å få dyktige embedsmenn., men det skal ikke gå ut over kvalitet.

Vi skal se på rekruttering og gjennomsnittsalder, men det er ikke alfa og Omega. Jeg ønsker å bibe-holde og der behovet er til stede, å styrke høytideligheten og fremheve Ordenens budskap.

Vi er en tradisjonsbundet Orden

Jeg avsluttet på Storlogemøtet med en liten appell. Det gjør jeg gjerne også her til dere som er ledere i Ordensenheter i Oslo:

- *Vær med å spre entusiasme og betydningen av dette ordet til alle Søstre og Brødre.*
- *Vær med på inspirere - ikke kritisér, men gi velmenende råd - ved behov.*

- Vis begeistring - ikke negativitet.
- Bidra til å skape tilhørighet - ikke la Ordenen forbli noe spesielt kun for deg.
- Skap forståelse - for nødvendigheten av Menneskekjærighet - gjennom nettopp entusiasme.

Lykke til kjære Søstre og Brødre!

Årets Storembeds-mannsmøte

23. - 25. november

På dette møtet deltar alle DSS i samtlige distrikter i hele landet, sammen med Stor Sire og hans valgte og utnevnte embedsmenn for å diskutere og gå i gjennom visjoner, gradspill, innkomne forslag, ritualer, tegn og passord. Kunnskap og informasjon som våre «lokale ledere» skal følge opp på vegne av Stor Sire rundt om i sine distrikter. For vårt distrikt, nr. 21 representerte DSS Per Bredo Østby brødrene og DSS Kari Ringstad søstrene.

Eks OM Arnfin Evjen og undertegnede var tilstede i kraft av våre embeder som Stor Kapellan og Stor Vakt. Det var noen særdeles interessante dager og vi vil komme tilbake til dette i form av artikler i TW-Nytt, og innlegg på våre Logemøter, i samarbeid med vår Storrepresentant.

Knut Borgen

Juletradisjoner i Tyskland – erindringer fra min ungdomstid . . .

Nå er det snart jul igjen. Det er en tid hvor vi skal søke ro i sjelen og mane til ettertanke om livets mål og mening. Juletiden gir oss mulighet og anledning til å stoppe opp og reflektere over livets trivialiteter. Likeledes er julen en tid hvor man skal glede seg over livet. Dette bi-

drar til at vi også ser på livets muligheter, får oss til å gjenoppfriske tidligere minnerike opplevelser og huske gamle tradisjoner som vi skal ta med oss videre fremover.

Av Br. Thomas Teichmann

Juletradisjoner er vel av de opplevelsene som vekker minner for alle og enhver. Hvem har ikke i sin ungdom stått med sittrende forventning foran det opplyste juletreet på julaften, sett og lurt på de mange julepakkene under treet. Alt oppstyret i ukene før julaften. Man fikk ikke lov til å gå inn å *snuse* i visse skap – avsperrert for nysgjerrige barneøyne.

Hvem husker ikke det strevet og det maset med å finne det rette treet, den rette størrelsen, fasongen og ikke minst den rette prisen. Og så lurte vi på hvor lenge holder nålene, når begynner *juledrysset* for alvor? Selve pyntingen med sølvglans, sjokoladefigurer og lysholdere var alltid forbundet med et visst opp-

styr. For det første var det bare *far* som fikk lov til å gjøre det, fordi vi var ikke nøye nok. Og for det andre var det bare han som visste hvor mye av hvilket slag

Karpe

som det skulle pyntes med. Vi brukte den gang *levende* lys. Honningduftende stearinlys. Tenningen og lukten av disse lysene rett før gaveutdelingen er for min del selve julegleden og stemningen.

Juletiden for oss begynte alltid 6. desember. Da kom St. Nikolaus til våre stuer.

På St. Nikolaus-dagen startet alle juleforberedelser og alle de gledelige forventningene. Forberedelsene til St. Nikolaus-dagen begynte noen dager før. Innlæring av et juledikt og det å finne frem til den største strømpen var ungenes største utfordring og et fast rituale. Strømpen ble hengt utenfor på dørhåndtaket til barnerommet. *Hele natten* lå vi våkne for å høre om St. Nikolaus kom til oss for å fylle strømpen med noe godt, og for å høre vårt lille juledikt. Som oftest sovnet vi fra hele ritualet og våknet neste morgen for å oppdage at St. Nikolaus hadde vært der uten at vi hadde lagt merke til det. Julediktet måtte da fremføres under juletreet på selve julaften, før gaveutdelingen kunne skje.

Julaftens høytidelighet ble avsluttet med midnattsmesse og nattverd. På første juledag var det storsamling av familien, først et samlet besøk til julemessene (i kirken) - deretter stort etegilde m.m. - uten å utdype dette noe særlig mer. Andre juledag ble forberholdt besøk hos nære venner.

Fortsettes neste side

Juletradisjoner i Tysk...

Fortsatt fra forrige side

Når det gjelder mine mattradisjoner var det vanlig at man spiste enten stekt gås eller and på selve julaften. På første juledag ble det som oftest servert viltkjøtt, alt fra villsvin, hare, dådyr eller hjort, eller det ble servert *karpe blue* (en ferskvannfisk på opptil 5 kg, kokt i hvitvin/eddik). Karpen ble kjøpt levende

hos fiskehandleren. Siden fisken er en ferskvannfisk, har den lett for å smake litt brakkvann. For å få vasket ut denne smaken satte vi fisken ut i badekaret 2-3 dager før jul, med skiftet vann selvsagt! Dette medførte for oss barn at vi både ga navn til fisken og lekte med den. Spennende som dette var. Men resultatet var ikke få ganger at vi ikke «orket» å slakte eller å spise, for den saks skyld, fis-

ken. Da ble det masse gode pølser i stedet (i hvert fall for oss barn).

Julen har for min del alltid vært en blanding av alvor og ettertenksomhet blandet med små gleder og gode mattradisjoner.

Ha en hyggelig og ettertenksom julefest!

Thomas Teichmann

TW-Nytt

Møteprogrammet for våren 2002:

☐ Nr. 22 Thomas Wildey

Tirsdag:

15.01	19.00	A	0 +	(Galla)
19.01	18.00	A		Nyttårsball m/damer (Galla)
22.01	19.00	B	0	Arbm.
29.01	19.00	C	0	XX Regnskap
12.02	19.00	D	≡ +	Arbm. (Galla)
19.02	19.00	A		Va.
26.02	19.00	B	0	Arbm.
12.03	19.30	B	0	Arbm. Besøke Loge nr. 32 Viken
19.03	19.00	D	= +	Arbm.
16.04	19.00	A		Sosiaften
23.04	19.00	B	- +	Arbm.
30.04	19.00	C		Klba.
14.05	19.00	D	0 +	Arbm. (Galla)
21.05	19.00	C	0	Arbm.
28.05	19.00	B		Klba. UM-aften
11.06	18.00			Sommermøte m/damer

Tanker om gjentakelse og gjenkjennelse

Gjennom et langt liv har jeg musisert i ulike sammenhenger, fra russerevy, klubbjazz, dans på lokalet, danse- og taffelmusikk på restauranter til hyggemusikk på ettermøter i Logen. Det som har gledet meg mest i disse sammenhengene, er å føle at jeg har truffet mitt publikum, gitt dem gleden ved å gjenkjenne et tema, en melodi som vekker gode minner fra en forgangen tid. Det kan handle om den første dansen, om den melodien som ble «vår» melodi dengang vi var forelsket o.l. Det er vel slik at en gjenkjennelig melodi ofte fører til at vi også husker en tekst som har betydning noe en eller annen gang i livet. En god tekst kan sammenlignes med et dikt, og vi kjenner mange dikt som er gitt en ekstra appell ved at det er satt musikk til dem.

Jeg lytter fortsatt til populærmusikk, både pop og klassisk, men jeg må nok innrømme at en rekke av nåtidens musikkretninger gir meg mest rytme (og bråk), og lite melodi. Jeg forstår Kjell Bækkelund når han i et intervju ble spurt om sitt forhold til dagens popmusikk, og uttalte med et hjertesukk at: «Jeg savner den gode «schlager».

For kort tid siden stilte jeg opp på Nordseter Sykehjem sammen med min gode venn og Logefadder Ragnar (Nybro) og et par andre. Programmet ble kalt «Buskestue», og vi hadde beflittet oss på å velge ut sanger, viser og melodier helt fra krigens dager. Vår vokalist sang solo til de fleste melodiene, og ledet også allsangen. Publikum var beboere på hjemmet. Noen i rullestol eller bare gamle, og også noen aldersdemente. Tilstede var også personale og pårørende.

Det ble en stor opplevelse ~ se hvordan alle lot seg rive med og delta med tydelig glede både i refrenger og allsang, mens de vugget i takt med musikken. Det var tydelig at forsamlingen gjenkjente mye av det stoffet vi hadde valgt, og demonstrerte villig at de var «heftig begeistret». Vi ble ønsket velkommen tilbake, og jeg tror ikke vi trenger å endre så mye på repertoaret! Beviset på dette får vi etter min mening i den søte juletid som nå nærmer seg med raske skritt. Juleevangeliet blir fortalt påny og påny basert på tusenårige tradisjoner, og julesangene er de samme fra år til år og kan synges av alle!

Og så til konklusjonen på mitt lille innlegg: Vi lever i en tid hvor våre livsbetingelser forandrer seg raskt. Selv om vi har et ordtak som heter «forandring fryder», ønsker vi oss faste holdepunkter på enkelte felter. Spørsmål om tradisjon, gjentakelse og påminnelse blir viktig for mange, fordi utviklingen helst skal gå med rasende fart på alle felter. Mitt råd til oss alle blir: «Gå rundt juletreet og syng julesangene så ofte dere kan sammen med den oppvoksende slekt, og kjenn hvor godt det gjør».

Og helt til slutt: Vår Loge er en tradisjonsbærer som gjennom sine ritualer og spill kaller på gjenkjennelse, og som påminner oss om de verdier som vennskap, kjærlighet og sannhet er basert på. Skal vi kunne arbeide med oss selv i et slikt perspektiv, kreves det at vi bl.a. må være åpne for den ordensbelæring som skjer i Logesalen. Min oppfordring til mine Brødre blir derfor: «MØT SÅ OFTE DU KAN».

Ha en hyggelig julefeiring!

*Med Broderlig hilsen,
Per Fagerlid*

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 - 1861

«What Can I Do For You»